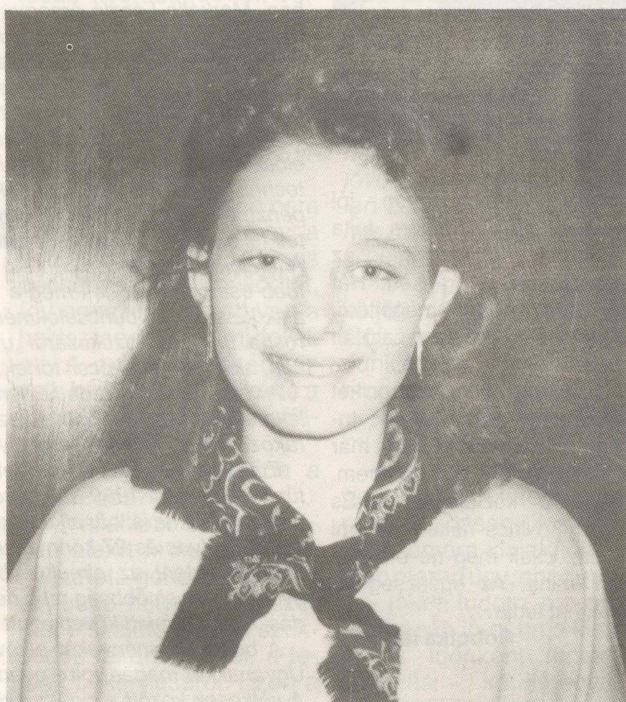

Nagylány lett az ÁB-bébi

1972-ben az esztendő első vidéki újszülöttje a kiskunhalasi Kiss Ágnes lett. Dr. Kellner Barnabás nőgyógyász és szülész orvos 0 óra 15 perckor segítette a világra az ifjú leányzót. Az újszülött akkor – budapesti társával együtt – megkapta az Állami Biztosító 20 ezer forintos kötvényét. Ennek átvételére a tizenhét éves életéve betöltésekor jogosult. Nos, az átvétel napja most elérkezett. A biztosító halasi fiókjában Csányi István fiókvezető az év első munkanapján köszöntötte a nagykorúvá vált és időközben nagylánnyá cseperedett ÁB-bébit. A kamatokkal időközben több mint 28 ezer forintra szaporodott pénz Ágnes, édesanyja jelenlétében nyújtotta át a biztosító helyi vezetője. Sok sikert, és boldogságot kívánva. A kötvény mellé ajándécsomag is került, csakúgy, mint az eltelt időszakban, az új esztendő első napján ami a születésnapjához jár. A kapott pénz további sorsa felől érdeklődtem, mire Ági elmondta, hogy azt a meglevő ifjúsági takarékjához kívánja tenni, hogy tovább szaporodjon. Jelenleg a Szilády Áron Gimnázium utolsó éves diákja, s titkos tervei között továbbtanulás, az orvosi egyetemre történő felvételi szerepel. Sok sikert ehhez is, halasi ÁB-bébi!

Kép-szöveg: Horváth Róbert

Ágnes a boldog mosoly.

A piacon támad az Állami Gazdaság

Aláírásgyűjtés, SZTRÁJK, két kft.

Ötvenmillióért kétszázmilliót cserébe.

Nem szárnyalna a rémhír, ha nem volna aki fújja.

A Kiskunhalasi Állami Gazdaság négy évtizedes történetéről – igaz vázlatosan – a közelmúltban adtunk számot egy különkiadásban. Magam is innen tudom, hogy e négy évtized alatt az ÁG. egyszer volt vesztéses 1987-ben. Akkor 50 milliós gyógyító injekciót kapott a gazdaság az államtól. Igaz viszont az is, hogy – csak az elmúlt évet tekintve – ezt négyszeresen fizette vissza különböző formákban.

Most, amikor átalakulási lázban ég a nemzet, sőt földrésznünk fele, s nem csak politikailag, hanem gazdaságilag is, környezetünkben sem mellékes, hogy mi lesz egy olyan mamutcéggel, mint a Kiskunhalasi Ág. Ez a vállalat 2 milliárd (föld nélkül) forint értékű vagyonnal 2 ezer dolgozóval, Szanktól Balotaszállásig terjedő területen évente 1,6 milliárd forint termelési értéket állít elő. Így hát kevés az olyan halasi és környékbeli polgár, akit valamilyen módon ne érintene a gazdaság jövője.

Katona István vezérigazgató mozdulatai nem árulják el indultait, amikor az állami gazdaság átépítéséről kérdezem.

– Városszerte az a hír járja, hogy átépítik a gazdaságot. Talán csak nincs valami baj?

– Annyi hír kel szárnyra mostanában, hogy én már semmin sem csodálkozom – kezdte válaszáat az igazgató. Hogy ki, mit terjeszt rólunk, az meg legyen az ő felelőssége.

Ami pedig a vállalatot illeti: a körülményekhez képest jól és biztosan áll a lábán. Igaz több lábbon áll. Az anyavállalat, amelyik négy ágazatot: borászatot, kertészetet, kereskedelmi és ipari vezet 45–50 milliós eredményre számít. A Borkőszv. Üzem 30, a Farmer 5–6, a BKR (vetőmag) 5 milliós nyereséget kaszírozhat. Összességében az állami gazda-

ság közel 100 milliós nyereséggel zárja az elmúlt esztendőt. Ami pedig – de ez már közhely – igazán nem nevezhető kedvező esztendőnek. Csak egy példát had említsék: a szőlő a várt termésnek csak 25 százalékát adta, a többi a szabad piacon kellett, emelt árakon megvásárolnunk. És szabad legyen hozzátennem, hogy az eredményhez hozzátartozik még az a 15 százalékos bérfejlesztés is, amit az elmúlt évben tettünk. Sajnos ennek kedvező hatását az infláció kioltja.

– Akkor hát minden rendben, s maradhat minden a régiben?

– Természetesen nem, hiszen ha csak az elmúlt évet ismételnénk meg az alapanyag és ipari árak emelkedése miatt ez évet legfeljebb nullára zárnánk. Ezt pedig itt nem akarhatjuk senki. Ismét lépni kell. Úgy tűnik, nincs más választásunk, tovább kell növelni a termelést, javítani kell a piaci munkán és más tevékenységet is indítunk. Például a svédetől megvettük a „sztrájk” kóla gyártási és forgalmazási jogát. Persze ez nem elég, az ipari tevékenységünket is bővíteni kell. Azt is fontolgatjuk, hogy leépítjük a külföldi munkavállalókat, s átcsoportosítással helyettesítjük a kiesett munkaerőt.

– A nagy társadalmi átalakulás előbb-utóbb eléri az állami gazdaságot is. Nem jobb lenne elébe menni a folyamatoknak?

– Még nem tudjuk minek kellene elébe menni, de azt tudjuk, hogy az itteni emberek akarata ellenére nem szabad tenni semmit. Szakszervezetünk aláírásokat gyűjt a dolgozók körében arról, hogy megkérdőjelezésük nélkül ne dönthessen senki rólok.

A tulajdoni szerkezetet valóban át kell alakítani, de úgy, hogy abból a mi dolgozóink részesedjenek elsősorban. Mi eddig csak gyarapítottuk ezt a va-

gyont, ezért hát nem volna helyes, ha más osztzkodna rajta. Az állami vagyon társadalmisítását és a kártalanítást nem szabad összekeverni. A kártalanítás állami feladat. A tulajdonszerzés igazságos elosztása után pedig ez a piac dolga. Persze ehhez a földnek értéket kell adni.

Az átalakulási törvény nyomán mi eddig két kft-t alakítottunk ki jogi személyiségű tagokkal, de nem elképzelhetetlen a magántőke bevonása sem.

– Hogyan viszonyulnak ehhez a dolgozók, hiszen megélni is alig van pénzük?

– Az állami vagyon társadalmisítása a dolgozók esetében úgy oldható meg igazságosan, ha a munka jogán szerzi egyszeri tőkéjét, például vagyonjegy formájában. Utána ez persze adható és vehető. A földdel más a helyzet, mert az ismételt földosztásnak – igény nélkül – nem sok értelme lenne. A földet bérelni és vásárolni lehessen, ez a lényeg.

– Az osztzkodáson túl mire számíthatnak az állami gazdaság dolgozói 1990-ben?

– Ismételem nem mi szorgalmazzuk az osztzkodást, csak a véleményemet mondtam el. Nem feladni akarjuk ezt a hatalmas vagyont, hanem használni és gyarapítani. Ami pedig a dolgozók bérét illeti még a múlt év decemberében átlagosan 600 forinttal emeltük a fizetéseket. De ez kevés – magam is tudom.

A további béremelések jórészt 1990. évi eredményeink függvénye. Terveztünk bérfejlesztést, de az arányokat még nem tudjuk. Természetesen az eddigi szociális juttatásokat fenntartjuk: segélyezés, üdültetés, nyugdíjkiegészítés, lakásépítés, illetményföld juttatása stb.

– földi –

EGYÜTT

Amikor szervezni kezdtük ezt a ma esti megemlékezést, még nem gondoltuk, hogy ilyen gyors és véres változások tanúi leszünk.

Túlzás nélkül állíthatjuk: Romániában elszenvedett pokol. Minden emberi elképzelést felülmúl az a félelmetes vérontás, amiről a tv. képei tanúskodnak.

Igazában csak most kezdjük sejteni, miféle rémuralmat valósított meg a XX. sz. végén egy örült, démoni erővel megszállott diktátor, Ceausescu.

Azt se nehéz elképzelni, hogy mennyi szörnyű szenvedést kellett kiállnia annak a népnek. Csak ez lehet a magyarázata, hogy az iszonyatos emberáldozatot követelő harcot egy emberibb társadalom felépítése érdekében vállalták. Voltaképpen most döbbenhetünk rá, hogy mit vállalt Tőkés László temesvári református lelkész, amikor először merete kimondani és állhatatosan képviselni milliók gondolatát: a román diktatúra nem tartható tovább.

A Magyar Televízió tegnap este nyilvánosan elismerte, hogy a kirobbant forradalom Tőkés László nevéhez fűződik és Doina Cornea aszszony a szimbóluma. E két név sokat mond.

Egy magyar és egy román együtt! Amikor Ceausescu mesterségesen szította a két nép közötti gyűlöletet, s mindent megtett azért, hogy eltörölje Európa legnagyobb nemzetiségi kisebbségét, a 3 millió magyart a térségről, akkor kiderült, hogy ez a mesterségesen táplált gyűlölet egyetlen célt szolgált: a zsarnokságról elterelni a figyelmet. Nyilvánvaló lett, hogy a két nép tud együtt dolgozni és küzdeni. Igaza van a költőnek: „Dunának, Oltnak egy a hangja, magyar bánat, oláh bánat, mind egy bánat...”

A most zajló események újra igazolják, hogy a Kárpát-medence népeinek nem egymás ellen, hanem egymás mellett kell élniük. Tőkés László és Doina Cornea egymás mellett mást is jelent: egy református és egy orthodox. Mindketten egy nemzetben gondolkodó egyház képviselői. Talán másképp éltek ezt meg, de az nyilvánvaló, hogy mindkét egyház magán viseli a nemzeti jellegzetességet. Az orthodoxia nemzeti egyházként létezik és ma Romániában a románságot jelenti.

A református egyháznak pedig ősi hagyománya, hogy mindig a népért dolgozott. Tulajdonképpen semmi meglepő nincs abban, hogy Tőkés László megszólalt. A legszebb református tradíció szerint cselekedett. Beállt olyan ösökhöz, mint Bocskai István, Bethlen Gábor,

Rákóczi György, Apáczai Csere János, Bod Péter

Harmadsorban e két név együtt az ökumenizmust jelenti. Erdély volt a világon az első, ahol a vallásszabadságot a tordai országgyűlésen deklarálták. Ezt az összefogást is igyekezett tönkretenni a megalomániás diktátor, de egészen mégse sikerülhetett.

Szeretném azonban egy veszélyre felhívni a figyelmet. Ezt mindenekelőtt Tőkés László kollegájaként, mint református lelkész teszem. A mi legsajátosabb református felfogásunk így hangzik: Soli Deo gloria. Ez azt jelenti, hogy mi egyedül Istennek adunk hálát, egyedül Őt ismerjük el Úrnak. Egyedül neki köszönünk meg mindent, ha valamit általunk elvégzett. Ezzel közelmúltunk nagy kísértését, a személyi kultusz kerülhetjük el.

Mindezt miért mondom? Tőkés László személyével kapcsolatban is elkerülendő mindez. Bizonyos vagyok benne, hogy ez ellen ő is tiltakozna, mert vallja: csak eszköz vagyok. A nagy dolgot a történelem Ura, a Szentháromság Isten végzi. Nem is képzelhető el másképp, hogy harcot vállalni tudta. Sok ezren, millióan imádkoztunk érte, de nem hozzá! Ma este 6 órakor is ezt tesszük. Az nyilvánvaló, hogy az eszközöket meg kell becsülni és kegyelettel megemlékezni a harcok során elesett hősekre, de mindenekelőtt Istennek adunk hálát.

Mit jelentenek ezek most már számunkra?

Először ezt: össze kell fognunk. A különféle felfogás, nyelv, vallás, ideológia nem szolgálhat alibiként az egymás elleni harcban. Meg kell fogni egymás kezét. Kis hazánkat is fenyegeti ez a széthúzás. Csak együtt lehet élnünk.

Másodszor: végre fel kellene fedezni nemcsak Budapesten a legfelsőbb vezetők szintjén, hanem a vidék Magyarországaiban is, hogy mit jelentett az egyház ennek a népnek. Gondoljuk csak meg: mit tud a világ Halasról? Ismeri a csipkét és talán Szilády Áront. Mindkettő a református egyházzal fűződik. Végül, karácsony küszöbén rá kell döbennünk: ma sincs e népnek más segítsége, mint az az Úr aki karácsonykor közénk jött. A karácsonyi szózat kapcsoljon össze mindnyájunkat: „Dicsőség a magasságban Istennek és a földön békesség a jóakarat embereinek...”

Nagy István református lelkész.

Elhangzott december 24-én a Hősök terén rendezett megemlékezésen. (A szerk.)

Parancsnokváltás

Vasmanszki Károly ezredes, a BM. Határőrség kiskunhalasi kerületének parancsnoka nyugállományba vonult.

A parancsnoki posztra Kátai József határőr-alezredes vezette ki a belügyminiszter 1989. december 1-jén. A magasabb egység parancsnoka szerkesztőségünk kérésére a következő tájékoztatást adta:

– **Parancsnok Bajtárs! Kérem ismertesse lapunk olvasóival eddigi katonai életútját.**

– Katonai pályám az Egyesített Tiszti Iskolán kezdődött. Ott határőrszakra végeztem 1967-ben és a jáki őrsre kerültem alegységparancsnok helyettesi beosztásba. Két év után a Zrínyi Miklós Katonai Akadémia hallgatója lettem. A diploma megszerzése után a halasi kerületparancsnokságra helyeztek. Néhány évig főfeladói beosztásban dolgoztam, majd a személyi állomány oktatásának, nevelésének irányításával bíztak meg.

1980-tól 1983-ig a Politikai Főiskolán tanultam. Az iskola elvégzése után törzsfőnöknek helyeztek vissza Halasra. Ebben a munkakörben dolgoztam a parancsnokká történő kinevezésemig.

– Mi a feladata az Ön pa-

ra péig fokozatosan megtörténik a sorozott állomány kiváltása a határőrizetből. Hivatásos katonák végzik majd mint az őrsés, mind a határőrgazdálkodási feladatokat. A határőrség alaptevékenysége természetesen nem változik. Tudniillik amíg államhatár lesz, annak biztonságos őrzésével mindig szerezett és felelősséggel kell törődni az arra hivatottaknak.

– **A határőrség „Együtt a lakossággal” tudta szilárdan őrizni az államhatárt a korábbi években. A jövőben igénylik-e a határszéli lakosok segítségét a határőrizetben?**

– Minden határmentén élő magyar állampolgár érdeke, hogy ne csak a városokban, községekben, de a határvonal mentén is rend legyen. S egyben kötelessége is a határrendre vonatkozó törvények tiszteletben tartása. Meggyőződésem, mind az államhatár őrzését, mind a határrend fenntartását csak az ott élő lakosok segítségével tudjuk követeleményszenten biztosítani a jövőben is.

– **Köszönöm a tájékoztatást. További katonasikereket kívánok Önnek!**

Gazsó Béla

Egy est a magányosok között

Etelka nevű klubtársak köszöntésének estjén állítottunk be a magányosok klubjába. A zenészek hangoltak, az Etuskák sűrűgtek-forogtak stampedlis pohárral, tálcányi süteménnyel a kézben, s néhány asszony már dalt dalba öntve énekelt. Fogadásunkra Ancsin Jánosné klubvezető jött. Régebről ismerjük egymást. Tudjuk tizenegy éve vezet, szervezi a csoport munkáját. Egy éve múlt, mikor utoljára itt jártunk. Azóta új arcok jelentek meg a falak között, vagy legalább is olyanok, akiket még nem ismertem. Sorukról kérdeztem őket.

Csikós Józsefné:

– Tavaly jöttem ide először. Ismerősök, barátok hoztak be. Nyolc éve elváltam, sőt most már özvegyül is. Tragikus baleset során vesztettem el a férjemet. Egyedül vagyok. A magányt nem lehet megszokni. Ide hetente eljövök, együtt vagyunk, megtárgyaljuk a világ sorát... hát így.

Fekete Rozália:

– Én is úgy vagyok, mint Csikós Józsefné. Házassággal járó partnerkapcsolatot kezdeni nem akarok. Ami ide hajt az az itteni jókedv, a közösség utáni vágy. Különböző három éve vagyok

nyugdíjas. Csipkevarrónőként dolgoztam. Örökké hajdon voltam, van öt testvérem, hál' istennek ők is jól vannak. Tartjuk a kapcsolatot. Ma is náluk ebédeltünk..., saját lakásomban élek... mit kívánhatok még a földi élettől?

Kovács Benjámin:

– Postásként mentem nyugdíjba tizenhét évvel ezelőtt. Három éve én is közel fél százados boldog házasság után megözvegyültem. Elkezdtem ide járni. Itt ismerkedtem össze közelebről Mészáros Károlynéval. Ő is ötven évi házasság után maradt egyedül. A férje sokat betegeskedett... Most együtt járunk, az öregek napközi otthonába is.

Nacsa József:

– A nyolcvanegyedik éve met taposom. Volt ebben a hosszú időben jó és rossz is. '70-ben özvegyültem meg először. '73-ban megnősültem. Nem sokáig lehetünk együtt „kivitték” a második feleségem is. '75-ben új asszonyt hoztam. '79-ben az is kihalt mellőlem. Ez a sok halál megkeményíti az embert. Már nem vágyom új feleségre, bár van itt egy asszonyka, akivel szívesen elbeszélgetnénk, de hogy az oltár elé vezes-

sem... Tehát most egyedül élek 3880 forintos nyugdíjamból. Ebből befizetem az övődának az ebédet... azon felül én főzök. Hogy a reggelim mi volt ma? Érett túró, hajába főtt krumpli. Jó eledel az. A nyugdíjból, hogy kijövök-e? Mit képzeli?! Pótolni kell azt. Az idén is hízlaltam három disznót, igaz abból egyet levágtam, de kettő a piacra került. Százötven kilósak voltak. Hogy mennyiért adtam? Hatvanért. Meg hát a nyáron, az őszön még napszamba jártam. Az utolsó napszámom-

ban lucernát kaszáltam. Jól megfizettek. A magam fajta embernek megadják még az ötven forintot is óránként. Hát így még az idén megéltem. Hogy jövőre mi lesz, azt őt öregasszony sem tudja.

Családom? Hogyne, van két lányom. Ők ritkán járnak. Inkább én megyek. Nekem már a buszon nem kell fizetnem. Drága a közlekedés... És amúgy? Nincs nekem semmi bajom, csak meg ne öregedtem volna. Az egészség jó, csak hát tudja...

Robotka István

EGY VÁLLALKOZÁS TÖRTÉNETE

Ha érdekli, keressen fel

Ezek után úgy érezhettük magunkat, mint öreg paraszt az elszabadult szekéren, szaladt, zuhant velünk történetünk. Másnap már a kezeseket intéztük. Most mondandom, hogy mivel mi az OTP-ből élünk, régről kialakított kezes gárda áll rendelkezésre, hisz ha hívtak mentünk, ha hívtunk jöttünk, ez utolsó napig.

Barátin kértük a tartozókat, jöjjenek, segítsenek, de ők mikor tudomásukra jutott, hogy több mint félmilliót akarunk felvenni, és még a tetejére semelyikőnknek nem lesz munkahelye, fűgét mutattak. Csak a legbelsőbb család maradt. A bátyám mondhatom úgy vállalkozó – kiesett –, anyám nyugdíjas – kiesett –, a fiatalabb húgom még nem rendelkezett egy éves munkavisztonnyal, nem számíthattam rá, maradt apám, és idősebb leány testvérem **Magdolna**.

A győzködés majd egy napig tartott. Apám félt, hisz egy fél éve, ha múlt, hogy lenyelte kezességének utolsó keserű cseppjeit. Végül is sikerült.

– Boldoguljatok – mondta –, ha már a házasságotok idején nem segíthettem, most megteszem.

Egy ugorvást jöttünk haza. Irány a Halasi Tükör szerkesztősége. A következő szövegű hirdetést adtam fel: Gazdálkodásra alkalmas tanyát bérelnek, vagy vennék. Bár meg kell említenem, hogy már a hirdetés feladása előtt is kerestem, nézegettem a birtokokat, sőt már egyre komolyan alkudtam is. **Maráczai Lajosné** birtokát szerettem volna bérelni havi ötezer forintért, később megvenni hétszázézerért. Annyira jutottunk, hogy már

az ügyvédhez is elmentünk, sajnos külön-külön. Tehát ejtettem a vásárlást. Nem bántam meg. Az újság megjelenésének napjától átjárom az eladást. Egy más kezére adva a kilincset jöttem kora reggel és késő éjjel az eladók.

Felírtuk a neveket, a címet, majd a hétnek egy napján – meg nem mondom, hogy szerda volt-e vagy péntek –, biciklire kaptunk, és körbejártuk a „kupecok” sorát. Írhatom nyugodtan, hogy kupec, mert amilyen birtokot és amilyen áron ajánlottak, az már nevetéses. Háromszáz négyszögöl sívó homok, az udvar közepén tizenöt tankot is befogadó éktelen gödör: háromszázézer forint. Nádterős viskó, látszik rajta, hogy harminc éve nem lakják az udvarban víz van, tehát gazdálkodásra alkalmas azoknak a tanyáknak az ára a félmilliónál kezdődik, és csúcs a csillagos ég.

Komolyabb alunk nem volt. Nézegettünk, kutattgattunk. Anyám szava jutott mindig az eszembe. Ő egyszer amikor a piacot jártuk, és én már meguntam, hogy mindig kérdezősködött, és soha nem vásárolt azt mondta:

– Fiam itt a kérdezősködésért nem kell fizetni.

Kétségek közt hagytuk az eladókat, és már tényleg belefáradtam az örökös futkosásba, mikor hazaértem egy celli várt.

„Van egy tanyánk, négyezer szögölön fekszik. Fürdőszobával, központi fűtéssel van ellátva, ha érdekl keressen fel: **Tóbiás Lajos...**”

(Folytatjuk)

Robotka István

Kitüntetések a sportért

A Városi Tanács mellett működő Ifjúsági és Sportbizottságunk egyéb munkái mellett második éve jutott az a nehéz, ámde nemese feladat, hogy a város ifjúsági és sportmozgalmi területén több éve tevékenykedőket, a fiatalok sportszereztetve nevelésében élenjárókat emléklappal és oklevéllel díjazza. Nyolc főre érkezett javaslat, s közülük az arra érdemesekből is a legérdemesebbeknek: **Móro Ferencnének** (Szűts József Általános iskola nyugdíjas testnevelő tanára, Diáksport Egyesületének elnöke), **Paczolay Gyulánának** (a Szilády Áron Gimnázium testnevelő tanára, leány kézilabda csapat edzője), **Dósa Istvánnak** (AMK testnevelő tanára, Diáksportkör elnöke) és **Szűcsényi Mihálynak** (a város Ifjúsági szakkörének vezetője) ítélt a bizottság a már említett díszlapokat.

A társadalmi aktivisták evzáró, értékelő értekezletén **Árva Mihálynak** a városi kézilabda szakszövetségében, **Bozó István** a labdarúgó szövetség fegyelmi bizottságában végzett tevékenységével érdemelte ki a megbecsülést bizonyító, névvel bevésett plakettet.

Egyébként a tanulóifjúság, a diákok sportjának leaktívabb szervezőit, a különféle sportesemények lebonyolítóit a megyei Diáksport Tanács is jutalmazta. Területünkről a Városi Diáksport Bizottság előterjesztése alapján kitüntetést kapott **Móro Ferencné** (ismételtén), **Deák Lajosné** (az Alsóvárosi Általános iskola nyugalmazott testnevelő tanára), **Gyarmati János** (szintén az alsóvárosi iskola testnevelő tanára), és **Papp Mihály** (a Szűts József Általános iskola testnevelő tanára).

További elismerésben meg négyen részesültek Kiskunhalasról. **Dr. Gyukics Antal**, az Alsóvárosi Általános iskola igazgatója, a Kiskunhalasi Atlétikai Klub atlétikai szakosztályában az utánpótlás-nevelési bizottság vezetőjeként dolgozott kiemelkedően. Ezért az Országos Sporthivatal elnöke által adományozott Kiváló Társadalmi Munkáért kitüntetést vehette át.

Vass Katalin

Emelkedett a bűncselekmények száma

„Utazó” tolvajok a városban

Halas bűnügyi fertőzöttsége kiemelten magas volt a múlt évben. Markella László őrnagy, a városi kapitányság megbízott bűnügyi osztályvezetője elmondta, hogy az ismertté vált bűncselekmények száma meghaladta az ezret. A bűnözés szerkezetében a vagyon elleni bűncselekmények száma (473) a legmagasabb. Különösen sok volt a lopás és a betörés. A bűnelkövetők üzemeiben, vállalatoknál a raktári készletet dézsmálták előszeretettel, míg a magánlakásokból, nyaralókból, tanyákból technikai eszközöket, gépeket, lakberendezési tárgyakat, pénzt, ékszereket vittek el. Kunfehértón több hétvégi házat törtek fel a közelmúltban és jelentős értékeket loptak el a betörők. A tolvajokat elfogták és büntető eljárást indítottak ellenük. Egyre több esetben jelennek meg a városban „utazó” bűnelkövetők, akik kizárólag a bűncselekmény elkövetéséért érkeznek a városba. Legutóbb szekszárdi „utazó” bűnözők jártak a területünkön, akik több gépkocsit törtek fel Halason is.

A városban emelkedett az erőszakos garázda jellegű bűncselekmények száma is. Következésképpen, hogy romlott egyes szórakozó helyek rendje. Terebélyesedik a valuta feketepiac is.

Erőszakos közönségek bűntette vagy kísérlete miatt nem tettünk feljelentést 1989-ben. Csökkent a közlekedési bűncselekmények száma is, bár a közlekedési morál nem javult. Hat halálos, 27 súlyos és 27 könnyű sérülést okozó közúti közlekedési baleset történt az elmúlt évben. A balesetek csaknem fele gyorshajítás, elsőbbőség meg nem adása, szabálytalan kanyarodás, ittasság miatt következett be.

A bűncselekményeket elkövetők többsége felnőtt férfi volt. Ugyanakkor magas volt a gyermekkorú bűnelkövetők száma is. A vétkesek között a cigány származásúak aránya 30 százalék felett van. Elsősorban erőszakos, garázda jellegű bűncselekmények elkövetői kerültek ki a cigány lakosság köréből. A cigány bűnözés alakulása a város közrendjének egyik meghatározó tényezőjévé vált.

A Rendőrkapitányság felderítési eredményessége ötven százalékos volt 1989-ben – jegyezte meg a bűnügyi helyzetet ismertető Markella László őrnagy, miközben a megelőző intézkedésekről, a feladatokról is szólt. Elmondta, hogy a társadalmi tulajdon károsító bűncselekmények megszüntetése érdekében szignalizációval éltek a vállalatok vezetői felé, az állampolgárok figyelmét a helyi és megyei sajtó segítségével felhívták a vagyonvédelem fontosságára. Szigorítják a rendőri fellépést a garázda személyekkel és az ittas személyekkel, fiatalkorúakat szeszszállító kizsákmányoló vendéglátóipari dolgozókkal szemben. Növelik a helyszíni figyelmeztetések számát, de indokolt esetben a helyszíni bírság vagy a feljelentés eszközével is élni fognak. Korszerűsítik az önkéntes rendőri szervezetet is. Tavaszzal a lengyel-piac periferiára történő telepítését tervezik a tanácsai szervekkel együtt.

A bűncselekmények megelőzése érdekében a rendőrség a jövőben is meg fog tenni mindent, amit a lehetőségei biztosítanak. Ezt a munkát a lakosság a saját érdekében úgy tudja segíteni, hogy a lakását, a nyaralóját, gépkocsiját a biztonságos záráson kívül riasztó berendezéssel szereli fel. Ennek beszerzéséhez, felszereléséhez a rendőrség szakemberei tanácsokkal tudnak segíteni az érdeklődőknek.

Gazsó Béla

Bocsánatot kérünk 1200 dolgozótól

A múlt hét pénteken a Baromfifeldolgozó Vállalattól **Biró András** visszaküldte a Halasi Tükör 100 példányát, azzal a megjegyzéssel, hogy „ezt az újságot itt nem terjesztjük”.

Érdeklődésünkre elmondták, hogy azért nem, mert a „Halasi segély Romániának” című cikk adománylistáján nem szerepelt a vállalat küldeménye, s ezzel megsértették a dolgozókat. Nem akarunk magyarázkodni, de ezt a listát a Vöröskeresztől kaptuk. Viszont ez nem méltóság. Igazuk van! Ezúton kérünk bocsánatot a Baromfifeldolgozó Vállalat dolgozóitól, s nem csak a magunk, hanem a Vöröskereszt nevében is.

Amint Önök tettek, valóban egyedülálló, mert 120 mázsa árut innen senki sem küldött. **Rózsa Sándortól** tudtam, hogy akik akkor nap bent voltak, mennyi és milyen jó szívvel dolgoztak. Fogadják elismerésünket és tiszteletünket azok a gépkocsivezetők, akik akkor hűtőköcsiba szálltak. Nevezetesen: **Gyúgel János**, **Galgóczi Mihály**, **Nagy István**, **Vörös Kálmán**, **Somoskői Lajos**, és a csoportvezető **Rózsa Sándor**.

Földi Lajos

Hányszor mondjuk még, hogy hetilap vagyunk!

Ki, mit vár az újévtől?

Szokásos újévi kérdéstünket telefonon tettük fel néhány közismert halasi polgárnak, s íme a válaszuk:

Somogyi Antal tanácselnök:

– Kellő toleranciát és türelmet a politizáló emberek részéről. A lakosságtól megértést pénzügyi nehézségeink miatt, mert nem lesznek szebbek a parkok, nem lesznek jobb az egészségügyi, oktatási ellátások. Remélem kibírja a tanácsai apparátus az ez évben reá váruló terheket!

Rácz Fodor Mihály tanácsstag, DÁV kirendeltség-vezető:

– Remélem, hogy ki-egyensúlyozott lesz az áramszolgáltatás. Úgy a szakmám, mint társadalmi tevékenységemet illetően kevés kárt okozó viharokat várok. Bizom benne, hogy a közeljövő választásai olyan személyeket juttatnak a testületekbe, akik ural lesznek az adósságterheknek úgy országosan, mint itt Kiskunhalason.

Szeitz Ádám tévészelnök:

– A józan ész uralkodását a gazdaságban. Kevesebb, de normális szabályozókat a kormánytól. Az ipartól jó árut, és áráiban tisztességes önmérsékletet.

Dr. Zs. Szóke Zoltán AFESZ-elnök, tanácsstag:

– A lakosság megelégedésére kívánunk működni. Ehhez viszont az is kell, amit szívből kívánok, hogy olyan jólkérésű állampolgárok legyenek, akik megvehessék mindazt, amit akarnak. Legyen jól szervezett társadalmunk, amiben nyugalom és rend uralkodik.

Réz Attila vállalkozó:

– Azt remélem, hogy a parkolási ügye végre nyugvópontra jut, s megvalósítható azt, amit megálmodtam. Olyan kormányt remélek, amelyik támogatja a vállalkozókat, s megállítja a gazdasági zuhanást. Az embereknek olyan jövedelmet, hogy bármikor előhessenek üzletünkbe.

Földi Lajos

Magánkézben a lengyel piac? Akiket már a mozdony füstje sem hatott meg (II. rész)

Egy évig a pecsenyesütő a parkoló

Úgy tűnik, az egyre több indulatot kiváltó, a Park Áruházal szembeni parkolóban „működő” lengyel piac mindig ad új témát az újságíróknak. Így volt ez legutóbb is, amikor rövid hírből tudtuk, hogy a parkolót a tanács a vb. határozata alapján bérbe adja Bálint János jánosalmi lakosnak. Mit old meg ez a döntés, s mi várható a terület kulturáliságát illetően? – ez foglalkoztatott, amikor megkerestem a városi tanács műszaki osztályán Erdélyi Róbert osztályvezetőt.

– Azzal kezdem, hogy a tanács szeptember 20-i ülésén úgy határozott, hogy a Hősök ligete melletti parkolóban kialakult lengyel piac helyileg és kialakításában úgy jó, ahogy az kialakult. Az azóta eltelt jó három hónap alatt azonban alig tartható állapotok alakultak ki. Az alkalmi árusítást végző lengyelek mellett tanyát ütöttek itt a jugoszláv, orosz nemzeti-ségű árusok, s vietnami eladók is találhatók már. A kaotikus állapotok mellett a parkolózt a kora reggeli takarítást követően állandóan ellepi a szemét, parkírozni nem lehet. A terület egy városközpontba nem illő zsidvásár képét mutatja. Ezért döntöttünk úgy, hogy ezen változtatni kell.

– Akkor az önök ötlete a bérbeadás?

– Nem. Az osztály elkép-

zelése az lett volna, hogy a piac innen elköltözzön, a vásárcsarnok mellett kialakított Fűrés utcai nagy parkolóba települt volna át. Tanulmányozva a szegedi hasonló piacot, egy kft. létrehozását szorgalmaztuk volna, ahová a tanács a parkoló területével szállt volna be. Az üzemelés biztosan nyereséges lett volna. Ezt az elképzelést végülis a testület elvetette. Így került elfogadásra a jánosalmi pályázóval megkötendő szerződés.

– Hogy kerül ide egy vidéki üzemeltető?

– Olyan értelemben nem számít vidékinek, hogy a parkolóban Bálint János pecsenyesütőt működtet, így egész időben ott van a helyszínen, látja, mi folyik ott. A másik döntő érv az volt, hogy egyedül ő kérte a parkoló szerződésbe adását.

– Mit foglal magába a szerződés?

– Vállalkozó saját költségén alakít ki kulturált környezetet, gondoskodik az elárusító helyekről, a szemét elszállításáról, a szükséges takarításokról, a terület bekerítéséről. Ezért a tanácsnak havi bérleti díjat kell fizetnie, a terv szerint tízezer forintot... Ezzel szemben jogosult volna maga szedni a parkoló és elárusító díjakat.

– A legutóbbi tanácsülésen legtöbbször azt vitatták, miért nem a tanács, vagy a

kommunális üzem alakítja ki a megfelelő feltételeket?

– Azért, mert nincs rá pénz. A parkoló jelenlegi fenntartása – dacára a díjbeszedéseknek – veszteséges. A kommunális üzemnek a fenntartással havonta 29 ezer forint költsége van.

– Előre fogadok, hogy jövőre az új üzemeltető megemeli a parkolási díjakat!

– Nem lehetetlen, mert szabadáras kategóriába tartozik.

– Mi a garancia arra, hogy a magánüzemeltető jövőre nem csupán egyetlen cél – a minél nagyobb haszon – vezérli majd működésében?

– A szerződést egy évre kötjük meg, s ha a szigorú előírásokat megszegi, módunk lesz azt idő előtt felmondani.

– Végül még egy kérdés: mi lesz a kispiaccal?

– A szerződés csak a parkírozó területére szól, a mezőgazdasági kistermelők számára kialakított kispiac marad úgy, ahogy van.

– (Nem tudom, ez utóbbi hír igazán jó-e, ha a kistermelők időnként mostoha árusítási körülményeire gondolok.) A tanácsról távozóban magam is az osztályvezető nézetét osztom: azaz ez a tarka zsidvásár nem oda való. Azt sem titkolom, a működtetés új formájától sem várok túl sokat. Jó lenne, ha tévednék.

Horváth Róbert.

Az előző számunkban tudósítottunk a mozdonyvezetők 1989. december 20-i országos munkabeszüntetéséről. A halasi csomópontból Kiss László mozdonyvezető, az országos réteg-bizottság tagja és Tóth László, aki szintén mozdonyvezető és az országos választmány tagja beszélt és tájékoztatót az országos sztrájkhelyzetről. A mostani riportunkban a halasi csomópont mozdonyvezetői mondják el gondolataikat, valamint azt, hogyan jutottak erre, a végső megoldásra.

Várszegi József mozdonyvezető:

– 1957. augusztusában kezdtem a vasútnál és 1961. óta vagyok mozdonyvezető, tehát huszonhét évet töltöttem tengelyen.

– Mikor volt utoljára ilyen megmozdulás?

– Ilyen még a magyar vasútnál nem volt. Nekem nagyon tetszik a dolog, hogy valami történik az igazság érdekében. Az utóbbi tíz évben szinte egy helyben áll a mozdonyvezetők fizetése.

– Mennyit keres havonta?

– A múlt hónapban 70 túlórával 12 és félezeret vittem haza. És engedje meg, hogy megismételjem: 70 túlórával...

– Hogyan válhatott a helyzet ilyen súlyossá?

– Van erre egy jó közmondás: a fejétől bűdösödik a hal... a vezetőink nagyon is jól megvannak fizetve... és a többi őket egyáltalán nem érdekli...

– Követeléseik között a túlóra eltörlése is szerepel?

– Nem, de én nagyon erkölcs-telennek tartom, hogy miközben elrendelik a túlórákat, még meg is adóztatják...

Visegrádi János mozdonyvezető:

– Elterjedtek olyan hírek is a

vasútnál, hogy nagyobb arányú elbocsátások lesznek. Ez nem befolyásolta a megmozdulást?

– Nem. Hiszen mi máig is létszámihiánnyal küszködünk.

– Meddig mennek el a követelésekben?

– Addig... én úgy gondolom, míg nem teljesítik a kérésünket. Ezt a kollégáimmal megbeszél-tük... meg aztán milyen alapon veszik föl a vezetőket a negyven, de sokszor száz ezer forintos célprémiumokat?

Lehoczky Ferenc mozdonyvezető:

– Hogyan ítélné meg, ha egyszer megkapná a katonai behívóját és természetesen mint mozdonyvezető...

– Az jogellenes volna. A sztrájkhoz mindenkinek joga van. Ha bevonultatnának bennünket, rá lehetne mondani valamennyi gépünkre, hogy szolgálhatképtelen, mert folyik minde-ni az olaj és tűzveszélyes...

Hegyi József mozdonyvezető:

– Mit szól a család otthon?

– Nem sokat tudnak hozzá-szólni...

– És amikor hazaviszi a fizetést?

– ...vékony kicsit a boríték...

– Ugyanakkor azt emlegetik, hogy a vezetőknél néha megtö-mik a zsebük... volt ilyen régeb-ben is?

– Ekkora összeg, amit mosta-nában kapnak, nem volt jellem-ző...

Szabados Zoltán mozdonyve-zető:

– Milyen az itteni vezetők hoz-zzáállása?

– A helyi vezetőink egyetérte-nek velünk...és ez a fontos.

– Család van otthon?

– Igen, és egy gyerek is. Fe-lelősem nagyon jól tudja meny-nit dolgozik azért a pénzért... és teljesen azonosul velem.

– Mennyi pénzt visz haza?

– Ha megvan az ötven túl-órám, akkor úgy tizenegy kör-ül... persze ebben az éjszaka és a hétvége is benne van.

Szabados Károly mozdony-vezető:

– Hány gyerek várja, ha haza-ér?

– Kettő.

– Mennyi a fizetése?

– Tizenháromezer körül... de hozzáteszem, hogy tizenhét éve vagyok tengelyen...

Túri István mozdonyvezető:

– Tíz évvel ezelőtt mennyit keresett?

– Például 1982-ben úgy ki-lencezer körül... és akkor még más volt a pénz értéke...

– És most?

– A 176 óra kötelezőre haza-viszek 7600 forintot... és az árak azóta enyhén szólna változtak...

– Milyenek a technikai feltéte-lek?

– A mozdonyvilágítás ka-tasztrófálisnak mondható. Ilyen körülmények között lehetetlen-ség megállni... és ugye a fele-lősség a miénk... és mi nem a lá-tási viszonyoknak megfelelően közlekedünk, hanem a menet-idő az elsődleges.

Aztán még a felelősségről is esett szó bőven. A nyolcszáz méteres vonattal 50-60 vagon-nal egyedül, – ezt mégegyszer nagybetűkkel ide: EGYEDÜL – közlekedni, milliárdos értékek-kel a hátuk mögött, a sötét éj-szakában, ködben, esőben, ha-ban... és még folytathatnám...

Mindemellett van egy lassan kiöregedő géppark, a fluktuáció, és még folytathatnám... Fél élet tengelyen, dőcögve, dideregve, családtól távol és még folytat-hatnám... Ünnepeken és hétvégeken, mindig készenlét-ben, hogy menjen a verki... Foly-tassam?

Posztobányi László

Bemutatkozott a Halas Táncegyüttes

Fergeteges tapssal ünne-pelte a közönség december 16-án a kiskunhalasi Fáklya Filmszínházban a Halas Tánc-együttest.

A változatos műsor keretében 17 táncot mutatott be az új együttes. A legnagyobb sikert az erdélyi táncok aratták, köz-tük a mezőszéki, kalotaszegi, széki, székelyföldi gyűjtések. Szűkebb hazánkból pedig a somogyi, rábaközi, szatmári leánytáncok, a palóc táncok, a kalocsai játékok és táncok nyerték el a közönség tetszé-sét. Megkértük Doktor Lászlót, az együttes vezetőjét, mondja el mikor jött Halasra és mit ter-vez a sikeres bemutatkozás után?

– Tavaly október elsején jöttem Halasra és azóta az együttes vezetőjeként és kore-ográfusaként dolgozom. Két-száz gyerekekkel tanuljuk és gyakoroljuk a táncokat. Egy év

alatt eljutottunk odáig, hogy egy önálló kétórás műsorral mutatkozhattunk be a halasi közönség előtt. Tervünk má-sodik állomása a tavaszi minő-sítő műsor, melyet valószínű-leg Baján fognak megrendezni. Ezen az arany III-at szeret-nénk megpályázni.

– Gondolnak külföldi sze-replésre is?

– Most kaptunk egy meghí-vást Jugoszláviába, továbbá egy hollandiai turnéra és kilá-tásba van egy kéthetes izraeli szereplés is. A fiúk jelmeztára már csaknem megfelelő, de a lányoké sajnos még nagyon szűkös. Csak csendesesen jegy-zem meg, hogy a lányok ré-szére tizenkét garnitúrát a sa-ját pénzből vásároltam meg. Emiatt sokan örültek ti-tulálnak, pedig egyszerűen csak a néptánc szerelmese vagyok.

Lévay

Az együttes fele

Fotó: Lévay

Nyílt levél

Tóth Istvánné országgyűlési képviselőnek

Kedves Irénke!

A személyes megszólítás-sal is jelezni szeretném, hogy kapcsolatunk továbbra is jó-baráti, s remélem e levél után is az marad. Azért írom e levelet hozzád, vállalva a nyilván-osságot is, mert a kérdésem de méginkább a válaszod va-lamennyiönket érint. Bizo-nyára emlékszel rá, amikor megkerestelek és arra kérte-lek, ne szavazd meg a Parla-ment elé terjesztett ún. lakás-konceptiót. Akkor azt felelted nekem: „Nem örültem meg! Hiszen már mások is erre kér-tek, még a lakásomra is töb-ben eljöttek.” Akkor megnyu-godva távoztam, és mindenkit arról biztosítottam, hogy ezügyben számíthatunk Rád. Azonban az országgyűlés után megdöbbenve olvastam a Petőfi Népében, hogy mégis megszavaztad ezt a törvényt. Lehet hogy ez a törvény már nem az a törvény, mindene-setre a lényeg megmaradt. Ezért hát nem értem és most kérdezem: miért változtattad meg a véleményedet a kor-mány javára?

Üdvözlő: Földi Lajos

A válasz

Kedves Lajos!

Érdeklődő leveledet köszö-nöm szépen. Jó alkalom ez számomra, hogy az ún. lakás-konceptióval kapcsolatos vé-

leményemet a kedves olvasók előtt széles körben elmondha-tom. Válaszadásomat nagy-ban megkönnyítette a követ-kező félmondatoddal: „Lehet, hogy ez a törvény már nem az a törvény...” Valóban. Ha az eredeti indítvány maradt vol-na, azt nem lett volna szabad elfogadnom. Elég széles kör-ben ismert, hogy a törvények nem az Országgyűlés ülésén születnek, hanem az azt elő-készítő bizottsági üléseken. Ezeket terjesztetem elő a legfontosabbnak tartott szem-pontjaimat: – utolsó 5 évben lakást vásárlókat, – a nettó jö-vedelem alapján a létminimum alatt élőket (1 főre jutó 4.300 Ft) – a rokkantakat ne érintse az adókötelezettség. A ked-vezmények köre még bővebb, mint ahogyan a sajtóból is is-mert, de a tervezet nyilvános-ságra hozatala óta – jogosan, de nem mindig realisan – olyan magasra csaptak az in-dulatok, hogy sokan el sem ju-tottak annak értelmezéséig, hogy kikre ró nagyobb, eset-leg elviselhetetlenebb terhe-ket ez az egy évre meghozott törvény. Ez köztudottan része az ország 1990. évre bete-rjesztett költségvetésének, ami nélkül nem tudna működni csak néhány hónapig az or-szág, mert olyan nagymértékű a függőségünk a rendelkezé-sünkre bocsájtott – vagy nem

bocsájtott – kölcsönöktől. A költségvetés elutasításával ahhoz járultam volna hozzá, hogy nem jöhetett volna létre megállapodás a Nemzetközi Valutaalappal – annak is be-láthatatlan, és nem csak az ez évi költségvetést érintő követ-kezményei – lettek volna. Szeretném elmondani, hogy olyan „ultimátumot” is kap-tam, hogy feltétlenül fogadjam el, mert akkor is megvonják tő-lem a bizalmat, ha nem foga-dom el. Ennek következmé-nye lett volna, megszűnt volna a – gyermekek után járó szociá-lpolitikai kedvezmény (50+150+400 ezer) – fiatalok első lakásához további vissza nem térítendő 150 ezer Ft ál-lami támogatás (Rászorultság esetén adható helyi tanács-i támogatáson felül).

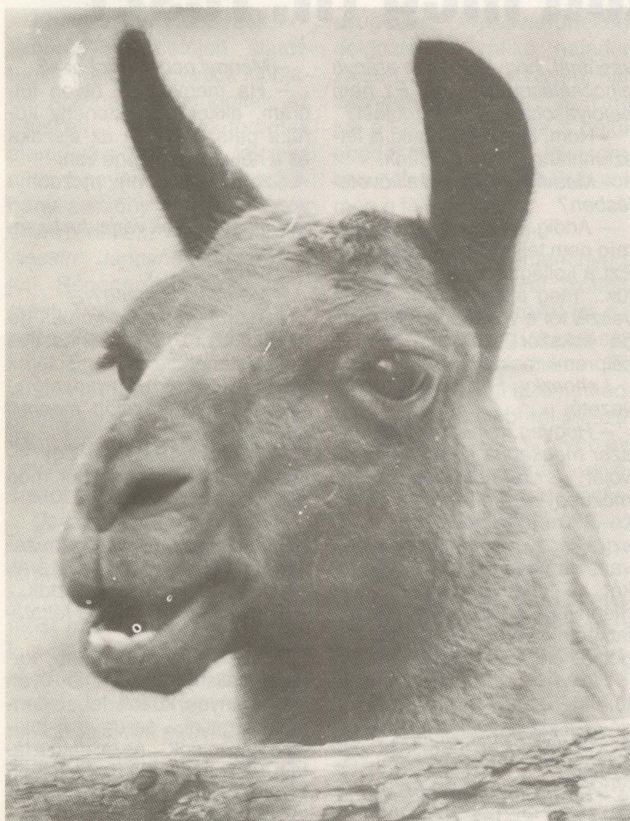
Ezek, az első lakásra váró fiatalokat segítő kedvezmé-nyek is tették számomra elfo-gadhatóvá a törvényjavasla-tot. Nagy hibát követtem volna el, ha nem tanulmányoztam volna a mértékadó ellenzéki véleményeket. Idézem a Ma-gyar Hírlap 1989. december 9-i számát: „A gazdasági tar-talmú témákat érintve a pártok szorgalmazták, hogy a kor-mány készítsen féléves prog-ramot, s támogatták abban, hogy népszerűtlen intézkede-seket is vállaljon föl a talpon-maradás érdekében. Ígéretet

tettek arra, hogy a választá-si kampányban nem fognak ezzel visszaélni.” (Én ezt úgy értelmezem, hogy a kor-mányra kerülni szándékozó ellenzéki pártok azt szeret-nék, ha ezt a népszerűtlen intézkedést még ez a parla-ment és ez a kormány hajta-ná végre, ne az új kormány-nak kelljen ezzel kezdeni.) A Szerkesztőség előzetes írá-sos javaslatát is szívesen tanulmányoztam volna, bizto-san jó, realis irányba segí-tett volna. Az országban ál-talában 20 % a bérlakás, a la-kosság 80 %-a saját lakás-ban él. A bérlakásban élők a tanács-i bérlakáshoz jutásuk alkalmával egy tekintélyes részt kaptak a nemzeti jöve-delemből, szemben azokkal, akik keményen megdolgoztak a lakás megszerzéséért. E-zért a lakberek ilyen arányú emelése ellen nem emeltem szót.

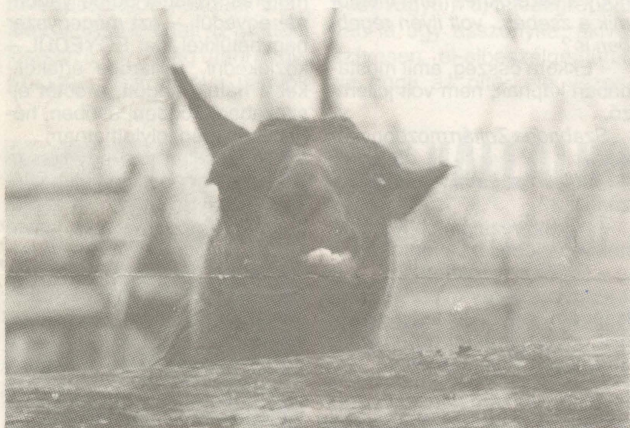
Remélem, a fentiekből kide-rül, hogy véleményemet nem a kormány, hanem az ország javára változtattam meg. (Könnyen elhihető azt gon-dolom, hogy kellemetlen, népszerűtlen intézkedéseket senki nem úri jókedvében támogat. Nagyon nehezen születnek az ilyen döntések.

Üdvözléssel:

Tóth Istvánné

Áremelés előtt és után...

Semmi kétség – így olcsóbb lesz a zöldség...

Legalábbis ezt igazolta a december 30-i helyzetkép a piacon. Néhány ár olcsóbban állt a gyökér és a sárgarépa, mint a többiek. Pedig portékájuk sokkal szebb volt, mint kofatársaiké. Nem titolt érdekoldás, a következőképpen zajlott le:

- Mennyi a gyökér kilója? – kérdeztem, de látam az árú szemmel láthatóan zavarban volt... aztán szerb nyelven odahívta a szomszédját.
- Tessék parancsolni...
- Érdeklődöm, hogy mennyibe kerül a gyökér kilója... a szomszédja talán nem is magyar?
- Nem, nem... Jugoszláviából jöttünk.
- És éppen zöldséget árulnak?
- Konyakot már mindenki árul... a magyarok is.
- Tudják, hogy tíz forinttal alacsonyabban az áraknak?
- Persze, de így biztosan elfogy. Kell benzínre a pénz.
- Gyakran jönnek?
- Igen. Tudjuk, hogy a környéken mikor, hol van

piac. Sokan árulnak itt Jugóból... Főleg a benzinpénz miatt... még így is nagyon megéri, ha mi olcsóbbak is vagyunk.

- Nem kerültek még összetűzésbe a magyar kofákkal?

- Na hiszen, jól néznék ki, ha szólnának érte...

mi lenne, ha mi is szólnánk a Szabadkán áruló magyaroknak, hogy lehetne olcsóbban is...

- Mert ott drágább a magyar portéka?

- Bizony drágább... velünk csak jól járnak.

Nesze neked zöldségmaffiával! Amit a vitamin

porta nem tudott elérni, majd a szomszédok meg

oldják. Bizony jöhetne már olyan idő, mikor déli

szomszédjaink nem csak a zöldséget, de a húst, a

sajtót és a vaját is idehoznák úgy 25-30 százalékkal

olcsóbban. Természetesen állandóan figyelemmel

kísérnénk az országos áremeléseket. Benzinünk

meg (még) van bőven. Ha áruikkal folyamatosan

ellensúlyoznák a felfutó árakat, akkor csak vigyék

a benzint, mert kerékpárral már bizonyára nem jönnének el.

-Péel-

KERTVÁROSIÁK FIGYELMÉBE!

Februárban biz' Isten elkezdik a telefonbekötéseket

Az ősztendőt néhány napja elbúcsúztattuk. Azonban a korábbi ígért szerinti telefonbekötési munkák az évvégén nem kezdődtek el az Április 4 kertvárosban. A száz türelmetlen, telefonra váró ottlakó nevében tettem fel a kérdést:

- Mikor kezdik meg végre a munkát a posta szakemberei, mert közeleg a végső átadási (június 30-i) határidő?

Honti Ferenc, a Magyar Távközlési Vállalat Szegedi Igazgatóság üzemviteli osztályának vezetője válaszolt:

- Eredeti ígértünket nem tudtuk valóra váltani, mert néhány más, évvégére határidős munkához kellett a szakembereinket mozgósí-

tani. Ezért Halason a kiviteli munkákat nem tudtuk elkezdni. Azt viszont biztosan ígérhetem, hogy ha valami igazi ítéletidő nem lesz – február elejével felvonulunk és megkezdődik a száz lakásba a telefonvonal kiépítése és bekötése. Valamennyi terv és engedély a birtokunkban van, éppen tegnap néztem meg raktárunkat, ahol a munkához szükséges valamennyi anyag már rendelkezésünkre áll. A munka a terv szerint négy hónapot vesz igénybe, így biztosan ígérhetem, hogy június végére valamennyi igénylő lakásában meg fog szólni az anynyira várt telefon hangja.

Horváth Róbert

SZÖVTEBER-ELEKTROSZET

Nyugati gyártmányú személygépkocsik értékesítését megkezdjük valutáért.

Olcsó árak!

Kiskunhalas, Kárász u. 6. sz. alatt. Nyitvatartás: 8–14 óráig.

Ár hír

A Kiskunhalasi Baromfifeldolgozó Vállalat tájékoztatja vásárlóit a kereskedelmi partnereink részére ajánlott fontosabb termékeink 1990. január 8-tól érvényes javasolt fogyasztói árai-ról.

Első osztályú, előhűtött grillcsirke 134, grillcsirke politasakban 129, csirkemell politasakban 180, csirkemell politasakban 150, csirke far-hát tasakban 35, csirke máj-szívvel tasakban 168, csirke zúza politasakban 149, csirkeszárny tövel tasakban 99, csirkepolitasakban 51, pulykamell politasakos 182, pulyakomb tasakos 107, pulyka far-hát tasakban 29, hizottliba mell bőrről, csonttal 104, hizottliba comb politasakban 139, hizottliba far-hát politasakban 22, hizottliba szárny tövel tasakban 69, hizottliba testháj politasakban 43, hizottliba bélésháj tasakban 30, hizottliba bőrősháj politasakban 37, halasi virsli I. osztályú 147, baromfipárizsi 126, kakaskolbász 149, baromfimaíz 136, halasi finomfalatok 151, baromfi szárazkolbász 299 forint.

Rendőrségi hírek

1990. január 1-én virradóra Kiskunhalas Erdő Ferenc tér 3. szám alatti lakóház alagsorában kiépített kamrahelyiségekből kettőt ismeretlen személy feltört és kolbászt, valamint befőtteket lopott el 11 ezer forint értékben.

Állampolgári bejelentés alapján a rendőrség elfogta Cs. Cs. kiskunhalasi lakost, aki 1990. január 3-án a hajnali órákban, ittás állapotban az OTP Kiskunhalasi Fiók kárakartúvegét betört, és ezzel kb. 3 ezer forint kárt okozott.

1990. január 3-án virradóra a Piacsarnok épületében található Vörös Október Tsz. tulajdonát képező, de szerződéses módon üzemelő használt ruházati boltba ismeretlen személy betört, és onnan különböző ruhaféléseket, dzsekiket, nadrágot, csizmát tulajdonított el 7700 forint értékben.

1990. január 3-án virradóra Vincze István kiskunhalasi lakos Sóstói szőlők 43. szám alatt lévő tanyaépületébe ismeretlen személy betört és onnan barakcsgepeket, korongvágót, fűrógépet tulajdonított el kb. 42 ezer forint értékben.

Anyakönyvi hírek

Születtek: Návai Zoltán Dániel (Klász Katalin) Tompa, Kovács Péter (Cicelszki Mária) Kiskunhalas, Barna Brigitta (Mica Györgyi) Kiskunhalas, Papp Szilvia (Lázár Etelka) Kisszállás, Németh Zolt (Paska Erika) Tompa, Frittmann Orsolya (Makai Krisztina) Kiskunhalas, Ujvári László (Nagy Jolán) Kelebia, Kókai Bernadett (Petelei Katalin) Kiskunhalas, Tófalvi Melinda (Nagy Mária) Kiskunhalas.

Házasságok kötöttek: Losonczy János és Erdély Éva, Nyerges Lajos és Bíró Irén.

Meghaltak: Dunai-Kovács Nándorné Patai Ilona Kiskunhalas, Kurgys Imre Balázs Kiskunhalas, Dr. Lőrincz György Kiskunhalas, Dudás Pál Kiskunhalas, Vékony Ferencné Péter-Szabó Anna Kiskunmajsa, Szerkes Lajos Kiskunhalas, Bednár Antal Kisszállás.

Kulturális ajánlat

(január 21-ig)

FÁKLYA FILMSZÍNHÁZ

Január 12-én este: A rémület éjszakája (amerikai)

13-án délelőtt: A magányos farkas (amerikai), délután: Pupos lovacska (szovjet), este: A rémület éjszakája (amerikai)

14-én délelőtt: A magányos farkas (amerikai), délután: Pupos lovacska (szovjet), este: Ászok ásza (francia)

16-án este fél 5 és fél 8-kor: Hugók I-II. (francia)

17-18-19-én este: Mélytengeri szörnyeteg (amerikai)

20-21-én délelőtt: A cápa boszszúja (amerikai), délután: Mindent

látó királylány (magyar mese)

20-án este: Mélytengeri szörnyeteg (amerikai)

21-én este: Gall Girl ötszázévt (amerikai)

HELYÖRSÉGI KLUB

Január 19-én 19 órakor: Pótszilveszter. A műsorban fellépnek: Koós János, Dékány Sarolta, Déri János, Harmath Andrea, Cluth Ede, Kertész Gyula.

VASUTASOK MŰVELŐDÉSI HÁZA

Minden péntek-szombat este 20-02 óráig diszkó. Vezető: Balogh Zsuzsa

HÍRTÜKÖR

Első negyedévi, hétvégi körzeti orvosi ügyelet. Kiskunhalason a Semmelweis Kórház központi ambulanciáján tartanak ügyeletet. Telefon: 21.011/275. Itt látják el a kisszállási, balotaszállási, zsanai, kunfehértói és pirtói betegeket is.

Fotó. A december 22-i számunkban megjelent „Egy Falk(ában)” című fotó közlésének felelőssége a szerkesztőség vezetőjét terheli.

Könyvet Erdélynek. Az MSZP Kiskunhalas Területi Szervezete az erdélyi iskolák anyanyelvi oktatásának segítésére szépirodalmi könyvek gyűjtését szervezi. A felajánlott anyagot a Katona József utcai székházba várják

Kórházi közlemény

A Kiskunhalasi Semmelweis Kórház Rendelőintézet igazgató főorvosa (6400 Kiskunhalas, Dr. Monspart L. u. 1.) pályázatot hirdet pénzgazdálkodási osztályvezetői állásra. Az állás betöltéséhez Közgazdasági Egyetemi végzettség, vagy Pénzügyi Számviteli Főiskolán szerzett oklevél szükséges. A szakmai, illetőleg vezetői gyakorlattal rendelkezők előnyben részesülnek. Bérézés megegyezés szerint. Jelentkezés a kórház gazdasági igazgatójánál.

PÁLYÁZAT!

A Kiskunhalasi Szolgáltató Ipari Szövetkezet (6400 Kiskunhalas, Bocskai u. 9. tel.: 77/22-887) pályázatot hirdet

szövetkezet elnöki

tisztságot 1990. március 10-től választás útján történő betöltésére. Az elnököt a közgyűlés választja és munkadíját megállapítja.

Pályázati feltételek:

- egyetemi, főiskolai végzettség,
- büntetlen előélet,
- legalább 5 évi vezetői gyakorlat.

A pályázat tartalmazza a részletes életrajzot, jelenlegi és korábbi munkahelyeinek szakmai, vezetői tevékenységének ismertetését, továbbá egyetemi, főiskolai végzettségét tanúsító okirata másolatát, erkölcsi bizonyítványát.

A pályázat 1990. február 27-éig fenti címen nyújtható be, ahol további felvilágosítást is lehet kérni. A pályázatot bizalmasan kezeljük.

Kiskunhalasi Szolgáltató Ipari Szövetkezet Vezetősége

Apróhirdetés

Kiskunhalason, a Kovács Sándor u. 9. szám alatt 3 szobás ház eladó.

Kiadó összkomfortos családi ház magánszemélynek vagy közületnek, valamint különbejáratú szoba konyha, Kiskunhalas, Himző u. 8.

Sürgősen eladnám vagy elcserélném Kiskunhalas, Gözon u. 64. sz. alatti 3 szobás, összkomfortos családi házat. Érdeklődni 15 óra után.

440 négyszögöl, 7 éves gyümölcsös eladó (zártkert). Érdeklődni: Kiskunhalas, Gözon u. 64.

A Halasi Tükör Szerkesztősége keres jutalékos mozgórúst újság árusítására. Jelentkezés a szerkesztőségben, Kőztársaság u. 17. földszint.

Eladó 2+2 fél szobás örökklakas (92 m²). Érdeklődni 17-19 óra között, Bokányi D. u. 10/b. fsz. 1.

Kossuth u. 7. III/9. sz. alatti egy plusz 2 fél szobás lakás eladó. Érdeklődni: 17-20 óráig.

SAROKBASZORÍTVA

Egy pártokon kívüli szűkülése...

Magyar Pártonkívüliek figyelmezzetek! Nem túrhajítjuk tovább tétlenül, a különböző pártok, pártcsírák osztódással való szaporodását. Ha ez így folytatódik, egy reggel talán éppen a választások reggelén, arra ébredünk, hogy a rengeteg párttól már lépni sem tudunk. Legfeljebb csak belépni...

Kezdetben volt, mint tudvaló az egypártrendszer jótékony monolitikus uralma, amely tiltotta más pártok szerveződését, támogatta viszont olyan álszervezetek létezését, amelyek az ő fent említett monolitikus hatalmát zengték (lásd. HNF, MHSZ, MNOT, SZOT stb.) s túrte (ameddig túrhette) önmagán belül a másként gondolkodók vegetálását. Mi, pártokonkívüliek pedig boldogan lubikolhattunk a téveszmék azon pocsolójában, hogy függetlenek vagyunk.

De jaj, felvirradt a többpártrendszer átkos hajnala, és soraink hirtelen megritkultak! Egymás hegyén-hátán alakultak a történelmi, s kevésbé történelmi pártok, szövetségek, szervezetek, egyesületek. Amerre a fejünk kaptuk, pártokat láttunk szerveződni. Ekkor már különös óvatossággal tudtunk csak lébecolni, hogy megőrizzük függetlenségünket. A fejvesztett menekülés némelyeket olyan kétségbeesett meghasonlásra késztetett, hogy már-már megalakították a pártokonkívüliek pártját.

De ez még mindig nem a vég! Elkezdtek a pártok osztódással szaporodni. Elsőként éppen a hajdan szépreményű MSZMP, majd a szemünk láttára váltak ketté a szociáldemokraták is. Hogy a szakszervezetek sejtrobbanást produkáltak, azon már nem is csodálkoztunk, mindig szereték túllihgni a dolgokat. De hogy még a kiszagzák is! Pedig jól indultak. Mindjárt az elején függetlenként kezdték, hogy belőlük már ne lehessen függetlenül osztódni. Aztán tessék!

Mondom néktek, párton kívüliek, jól vigyázzunk! Biztos, ami biztos, én már most deklarálom a független magyar pártokonkívüliek létezését, még a népszámlálás kezdetén, hátha ez az osztódással szaporodás nálunk is bevalik.

H. T.

A Dél-Bács-Kiskun Megyei Vízmű Vállalat, a Kiskunhalasi Állami Gazdaság, a Kiskunhalasi Baromfifeldolgozó Vállalat, a Kiskunhalasi Vörös Október Tsz., a Kiskunhalasi Vörös Szikra Tsz., a KUNÉP Kiskunhalasi Építőipari Vállalat, a Papíripari Vállalat Kiskunhalasi Gyára, a Kiskunhalasi és Vidéke ÁFESZ, az Elektroszet Kisszövetkezet és a Kiskunhalasi Városi Tanács lapja

A szerkesztőség vezetője: Földi Lajos

Felelős szerkesztő: Hámori Zoltán

Szerkesztőség: 6400 Kiskunhalas, Kőztársaság u. 17. – Telefon: 22-144

Kiadja: a Kiskunhalasi Baromfifeldolgozó Vállalat

Felelős kiadó: Forgács Péter igazgató

Készült a Papíripari Vállalat Kiskunhalasi Gyára nyomda üzemében

Felelős vezető: Dr. Novok-Rostás László igazgató

Előfizethető a postahivatalban és a kézbesítőknél

ISSN 0239-0671